

זֶה הַחֵן וְזֶה הַכֶּסֶף וְזֶה הַחֶסֶד

ח'קבב - אומר מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ד בְּסֻלּוֹ:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

ג וְזָהוּ (דברים ל"ג): "וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אֹיִב", מִפְּנֵיךָ דְקִדְשָׁה, "וַיֹּאמֶר הַשְׂמֵד" - לְשׁוֹן שְׂמֵד, לְשׁוֹן עֲבוּדָה-זָרָה, הֵינּוּ תַּאֲוֹת מָמוֹן. כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים צְדִיקִים, עַל שֵׁם הַבְּרִית (עֵיִן זוּהַר לֶד לְד צ"ג). וּבְשִׁבִיל זֶה, כְּשֶׁמִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם דְקִדְשָׁה, אֶת הָאֹיִב, הוּא מִפִּיל אוֹתָם הָאֹיִבִים, בְּפָנִים דְסִטְרָא אַחְרָא, הֵינּוּ הַשְׂמֵד:

נִמְצָא, כָּל צְדִיק וְצְדִיק, כְּשֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְגַרְשׁ אֹיִבָיו שֶׁל צְדִיק הוּא מִפִּיל אֶת הָאֹיִב בְּתַאֲוֹת מָמוֹן. כִּי 'צְדִיק הוּא בְּרִית עוֹלָם' (תְּקוּן מ"ח), וְזֶה הָאֹיִב שֶׁל צְדִיק, שְׁחוֹלֵק עַל צְדִיק, אֵינּוּ לוֹ מִלַּח לְהַמְתִּיק מְרִירוֹתָיו. כִּי 'מִלַּח מָמוֹן חָסֵר', כִּי עֵקֶר תַּאֲוֹת מָמוֹן שְׁנֵת־מַעַט, אֵינּוּ אֵלָּא עַל-יְדֵי בְּרִית: וּבְשִׁבִיל זֶה, זְבוּלוֹן שֶׁהָיָה אוֹהֵב לִישָׁשְׁכָר, נֶאֱמַר בּוֹ (דברים ל"ג): "שְׂמַח זְבוּלוֹן". שְׂמַח, הֶפֶךְ בְּעֶצְבוֹן, 'שִׁבַּע שְׂמָחוֹת אֶת פְּנֵיךְ'.

וְזֶה כְּשֶׁבִקֵּשׁ רָחֵב סִמְנָא דְחַיִּי (עֵיִן זוּהַר וַיְחִי רמ"א), כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יְהוֹשֻׁעַ ב'): "וְהַחַיִּיתֶם אֶת אָבִי וְאֶמִּי וְכוּ', אָמְרָה וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֶמֶת". כִּי אֶמֶת הוּא בְּחִינַת חַיִּים כַּנִּ"ל, וְאָמְרוּ לָהּ: "אֶת תְּקוּת חוּט הַשְּׁנִי תִקְשְׁרֵי לָךְ". 'תְּקוּהָ', זֶה בְּחִינַת אֶמוּנָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (יְרֵמְיָה ל"א): "וַיֵּשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתֶךָ". וְאֶמוּנָה, הִיא אַחֲרֵית הַיָּמִים (עֵיִן זוּהַר תִּשְׁא קפ"ט: ואתחנן ר"ע). כִּי עָלֶיהָ עוֹמְדִים כָּל הַמִּדּוֹת, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (מִכּוֹת כ"ד): "בָּא חֲבִקוּק וְהֶעֱמִידֵן עַל אַחַת" וְכוּ'. וְחוּט הַשְּׁנִי, זֶה בְּחִינַת זְרִיחַת אוֹר הַפָּנִים כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בְּרַאשִׁית ל"ח): "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח" וְכוּ', "כִּי הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעַלֶיךָ יִזְרַח ה'" (ישעיה ס'). כִּי חֹשֶׁךְ הוּא בְּחִינַת בְּעֶצְבוֹן, דְאַגַּת וְתַאֲוֹת הַפְּרָנְסָה,

צַעַר כְּפָלִים כִּי־לָדָה, אַנְפִּין חֲשׂוֹכִין, עֲבוּדָה זָרָה. וְעַל־יָד יִזְרַח ה',
אֱמוּנַת אֱלֹהוֹת, אֹר הַפָּנִים, "וַיַּחַן פְּנֵי הָעִיר" תִּקּוּן הַמַּטְבֵּעַ, תִּקּוּן
תְּאֵוֹת מָמוֹן, בְּחִינּוֹת "שְׂמַח זְבוּלוֹן":

וְזֶה בְּחִינַת (בְּרִכּוֹת ה'): 'מָצָא אוֹ מוֹצָא', כִּי הַפְּרָנְסָה הוּא בְּחִינַת
אִשָּׁה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (סִנְהֶדְרִין פ"א):
'הַיּוֹרֵד לְפָרְנָסַת חֲבֵרוֹ כְּאִלּוּ בָּא עַל אִשְׁתּוֹ. וּפְרָנְסָה שֶׁהוּא
בְּעֶצְבוֹן, הִיא בְּחִינַת 'מוֹצָא אֲנִי מֵר מְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה'. (בְּחִינַת
מְרִירוֹתָא דְעֶלְמָא שְׁצָרִיךְ לְהַמְתִּיקָה עַל־יְדֵי מַלַּח כַּנ"ל, 'אֶלְמָלָא
מַלְחָא לָא הָוִי יָכִיל עֶלְמָא לְמַסְבֵּל מְרִירוֹתָא'. וְעַל כֵּן לְהַפְּךָ,
בְּפָרְנָסָה דְקֻדְשָׁה כְּתִיב: "מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב" (מִשְׁלֵי י"ח). 'טוֹב'
בְּחִינַת צְדִיק, בְּחִינַת בְּרִית מַלְחָה, שֶׁהוּא מְמַתִּיק מְרִירוֹתָא, הֵינּוּ
תְּאֵוֹת וְעֶצְבוֹן הַפְּרָנְסָה). וּפְרָנְסָה שֶׁהוּא בְּחִינַת: "שְׂמַח זְבוּלוֹן
בְּצֵאתְךָ", הוּא בְּחִינַת 'מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב'. וְאִין טוֹב אֶלָּא
צְדִיק' (יוֹמָא ל"ח:). הֵינּוּ בְרִית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישַׁעְיָה ג'): 'אָמְרוּ צְדִיק כִּי
טוֹב' וְכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ב) "וַיִּרְא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא" – 'שְׁנוּלֵד
מְחֹל' (מְדַרְשׁ רַבָּה, שְׁמוֹת, פְּרָשָׁה א'). 'וְאִין טוֹב אֶלָּא אֹר' (שָׁם), כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית א'): "וַיִּרְא אֱלֹקִים אֶת הָאֹר" וְכו'. זֶה בְּחִינַת
וְעַל־יָד יִזְרַח ה', בְּחִינַת חוּט הַשָּׁנִי:

ד וְזֶה בְּחִינַת מְזוּזָה, כִּי אֵיתָא בַּמְדָּרָשׁ (בַּמְדָּבָר פְּרָשָׁה כ"ב): 'לָמָּה
נִקְרָא שֶׁמֶן זְוִי? מִפְּנֵי שֶׁזְוִין מְזִה לְזָה'. וְזֶה (אִיּוֹב כ"ב):
"וְהָיָה שִׁדֵי בְּצָרִיךְ", הֵינּוּ עַל־יְדֵי מְזוּזָה, "וְכִסֶּף תּוֹעֲפוֹת לָךְ" –
עַל־יְדֵי־זֶה פְּרָנְסָתוֹ מְעוֹפֶפֶת לָךְ. כִּי שִׁדֵי הוּא בְּחִינַת בְּרִית (עֵיין
זוהר פנחס רנ"ז:), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרַאשִׁית ל"ה): "אֲנִי אֵל שִׁדֵי פְּרָה וּרְבָה".

וְזֶה שְׁדָרְשׁוּ חַז"ל (ירוּשְׁלַמֵי בְּרִכּוֹת פָּרָק א'): שֶׁעֲשִׂרַת הַדְּבָרוֹת הֵם
בְּקָרִיאַת שְׁמַע, וְדָבוּר 'לֹא תַחְמַד' כְּנֶגֶד 'וְכַתְּבֵתֶם עַל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קפד - אָמַר מִזוֹהַר הַיָּמִים לְ"עֵד לְעֵד מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" -
- "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת -

מְזוּזוֹת'. כִּי עַל-יְדֵי מְזוּזָה נִתְּבַטַּל חֲמִדַּת הַמָּמוֹן כַּנִּל, מְלַח מָמוֹן
חָסֵר: וְזֶהוּ (תְּהִלִּים נ'): 'וְזִיזוּ', הֵינּוּ מָמוֹן, 'שְׂדֵי עַמְדֵי'. עַל-יְדֵי שְׂמִירַת
הַבְּרִית, עַל-יְדֵי מְזוּזָה, זֹכָה לְבְחִינַת 'שְׂמַח זְבוּלוֹן' וְזֶה שְׂאֵמְרוּ
רְבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה 'וְכַתְּבָתֶם - שִׁיְהֵא כְּתִיבָה תַּמָּה' (שְׁבַת
ק"ג: מְנַחֹת ל"ד), וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית כ"ה): "יַעֲקֹב אִישׁ תָּם" כִּי עַל יְדוֹ
"וַיַּחֲזֵן פְּנֵי הָעִיר", עַל יְדוֹ תִּיקוּן הַמַּטְבֵּעַ כַּנִּל וְזֶהוּ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל
(שְׁבַת ל"ב:): שְׂאֵרִיבֵת יָמִים עַל-יְדֵי מְזוּזָה, כִּי סָמוּךְ לְ"וְכַתְּבָתֶם" -
"לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם". כִּי עַל-יְדֵי אֱמוּנָה בְּמִשְׁאָ וּמִתָּן, בָּא אֹר
הַחַיִּים כַּנִּל: וְזֶה שְׂאֵמְרוּ (שָׁם): 'מִקְרָא נִדְרָשׁ לְפָנָיו', הֵינּוּ בְּחִינַת
אוֹר הַפָּנִים, שֶׁהוּא סִימָנָא דְחַיִּי.

וּבְשִׁבִיל

זֶה קְבִיעוֹת הַמְּזוּזָה בְּשִׁלִּישׁ הָעֲלִיּוֹן שֶׁל הַפֶּתַח (מְנַחֹת
ל"ג), כִּי אָמְרוּ חַז"ל (בְּבָבָא מְצִיעָא מ"ב:): 'לְעוֹלָם יִשְׁלַשׁ
אָדָם אֶת מְעוֹתָיו שְׁלִישׁ בְּפִרְקַמְטִיא' וְכוּ'. וְשִׁלִּישׁ הָעֲלִיּוֹן הוּא
הַשְּׁלִישׁ שֶׁבְּפִרְקַמְטִיא, כְּמֵאמַר חַז"ל (יְרוּשָׁלַּיִם פֶּאֶה פֶּרֶק ח'): 'טָבִין
חֲמִשִּׁין דְּעַבְדִּין מִמָּאתָן דְּלָא עַבְדִּין'. וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה צָרִיךְ לְהִיזֵת
בְּמִשְׁאָ וּבְמִתָּן, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (שְׁבַת ל"א): 'נָשְׂאתָ וְנָתַתְּ בְּאֱמוּנָה'.
נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַמָּמוֹן שְׁשָׁם צָרִיךְ אֱמוּנָה הוּא בְּשִׁלִּישׁ עֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא
בְּשִׁלִּישׁ שֶׁבְּפִרְקַמְטִיא:

הַיְכָל הַמְּצוּזוֹת שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם בְּלֹא מָמוֹן, הֵינּוּ שְׂאִין רוֹצֵה
לְהַפְסִיד מָמוֹן בְּשִׁבִיל הַמְּצוּזָה, זֶה הַבְּחִינָה נִקְרָא צֶדֶק,
וְזֶה צוּיַת צֶדֶק עֲדוּתִיָּה. אֲבָל כְּשֶׁחָבִיב כָּל כֶּף הַמְּצוּזָה, עַד שְׂאִין
מִרְגִּישׁ בְּהַפְסִיד מָמוֹן, זֹאת הַבְּחִינָה נִקְרָא אֱמוּנָה. כִּי עַקֵּר אֱמוּנָה
הוּא בְּמָמוֹן, כְּשֶׁמְשַׁבֵּר תְּאוֹת מָמוֹן כַּנִּל, שְׁשָׁם פָּנִים דְּקִדְשָׁה. וְזֶה
אֱמוּנָה מְאֹד, - זֶה מָמוֹן כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ו'): "וּבְכָל מְאֹדָךְ"
(בְּרֵכּוֹת נ"ד):

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ח:

ד וקדם שפרויהין ממון צריכין לילך ולעבר ולהתנסות ולהצטרף
דרך אלו המאה וארבעין קלין ולצעק ולהתפלל הרבה להשם
יתברך לעבר עליהם בשלום ולהנצל מהם. כי באמת כל הרוח
מכנה בשם לדה וכל ההשפעות נמשכין רק משבירת תאות ממון
שהיא בחינת אמת בחינת קשטא קאי (שבת ק"ד). כמאמר חכמינו,
זכרונם לברכה, "היקום אשר ברגליהם" (דברים י"א ו) 'זה ממוןנו
של אדם שמעמידו על רגליו' (פסחים קיט) שעליהם קאי על ידי
אמת. אבל שקרא לא קאי כי שקר הוא עבודה זרה תאות ממון
כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה: 'המחליף בדבורו כאלו עובד
עבודה זרה' (סנהדרין צ"ב). ועל כן על ידי שקר שהוא תאות ממון
אין לו שום קיום ומעמד פרנסה. כי עבודה זרה אל אחר אסתרים
ולא עביד פריין (זהר הקדוש חלק ב ק"ג). דהינו השקר שנדמה להם
שהם מרויחין ואינם מרויחין ורודפים ביותר אחר הממון. וגם
כשיש להם ממון לפי שעה, באמת אין ממונם ממון כלל, כי אין
להם שום הנאה ממנו שאינם יכולים למלאת תאותם בחייהם.
וכל מה שפרויהים ביותר חסר להם ביותר ואחר כך מתים בעלי
חובות. על כן אי אפשר להמשיך שפע ולהרויח ממון דהינו ממון
דקדשה שיהיה שמח בחלקו שיהו עקר העשירות כמאמר חכמינו
זכרונם לברכה (אבות פרק ד), כי אם על ידי שבירת תאות ממון
שהיא בחינת אמת. שצריך להיות משאו ומתנו באמת ובאמונה
ולשבר ולבטל כל המחשבות והבלבולים והתאות של ממון
שבאים עליו בשעת המשאו ומתנו. רק כל כונתו תהיה בשביל
השם יתברך לבד כדי שיזכה לעבד השם יתברך על ידי הממון
שירויה. ולתן צדקה להחזיק עובדי השם יתברך בתורה ועבודה

וְלַגְדֵּל בְּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה שְׂאֵר צְרָכֵי מִצְוָה:
 ה וְדַע שְׁעַל־יְדֵי תִקּוּן הַבְּרִית קִדְשׁ נִצּוּל מִפְּנִים דְּסִטְרָא אַחֲרָא
 שֶׁהוּא תַּאֲוֹת מָמוֹן עֲבוּדָה זָרָה חֲשׂוֹךְ אַנְפִּין חֲשׂוֹכִין מִיתָה כַּנ"ל.
 וְנִתְקַשֵּׁר בְּאַלְהוּת כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "מִבְּשָׂרֵי אַחֲוָה אֱלֹהִי" (איוב י"ט כו).
 וְזוֹכָה לְשִׁבְעַ שְׂמָחוֹת אֶת פְּנֵי הַשֵּׁם כִּי זוֹרַח וּמְאִיר עָלָיו אֹרֶךְ פְּנֵי
 מַלְאָךְ חַיִּים כַּנ"ל. וְהָעֶקֶר עַל־יְדֵי הַתְּקַרְבוּתוֹ לְצַדִּיקֵי אֱמֶת שֶׁהֵם
 שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת אֲזִי נִצּוּל מִתַּאֲוֹת מָמוֹן:
 ו וְעַל כֵּן כְּשֶׁחֹלְקִין עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה
 לְגַרְשׁ אֹיְבָיו שֶׁל הַצַּדִּיק הוּא מִפִּיל אֶת הָאֹיִב לְתַאֲוֹת מָמוֹן כִּי
 אִין נְפִילָה גְדוּלָה מִזֹּו רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְהַכֹּל כְּשֵׁישׁ מַחְלֶקֶת כָּל מִי
 שֶׁהוּא שׁוֹמֵר אֶת הַבְּרִית יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ יוּכַל לְהַפִּיל אֶת חֲבֵרוֹ
 לְתַאֲוֹת מָמוֹן. כִּי כָּל יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים צַדִּיקִים עַל־יְדֵי שֶׁהֵם נְמוּלִים
 (זַהַר־הַקְדוּשׁ ח"א צ"ג). וְהָעֶקֶר הוּא הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הַשׁוֹמֵר בְּרִיתוֹ
 בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת וְכָל הַמְּקַרְבִּים לְצַדִּיק זֶה יוּכְלוּ לְהַפִּיל אֶת
 חֲבֵרֵיהֶם מִמְדַּרְגָּתָם וְהַנְּפִילָה הִיא שְׁנוּפְלִים לְתַאֲוֹת מָמוֹן. עַל כֵּן
 צָרִיךְ לְזַהֵר כְּשֵׁישׁ מַחְלֶקֶת עַל אָדָם שְׁלֹא יִפֹּל לְתוֹךְ תְּשׁוּקַת הַמָּמוֹן
 חֵם וְשָׁלוֹם:

סֵדֶר תֵּשִׁי מִוְהַר"ן הַיּוֹמִי:

קלב (ד) בְּעֵת נְסִיעָתוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נָסַע דֶּרֶךְ נִיקוּלָאִיב וְחוֹרְסֵן
 לְאֲדַעַם וְשָׁבַת בְּחַג שְׁבוּעוֹת בְּחוֹרְסָאן, וְאָמַר שֶׁם תּוֹרוֹת נְפִלְאוֹת
 עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים ק"ז): "יָקָם סַעְרָה לְדַמָּמָה", וְעוֹד כְּפָמָה תּוֹרוֹת. וְהָיוּ
 שָׁם אַנְשֵׁי הָרַב מְלֹאדִי. וְהִבִּיאוּ לְפָנָיו תּוֹרוֹת הָרַב וְסִתֵּר דְּבָרָיו
 לְפָנָיו אַנְשָׁיו, וְהִרְאָה לָהֶם שְׂאִינוֹ כֵּן כְּמוֹ שֶׁאָמַר.
 וּבַלִּיל שְׁבוּעוֹת אַחַר שֶׁהָיָה נִעוֹר כְּנֶהוּג הִלְךְ לְמַקְוֵה עִם אִישׁ אֶחָד
 מֵאֲנָשָׁיו, וְסִפֵּר לִי זֶה הָאִישׁ שֶׁהִלְךְ עִמּוֹ אֲזִי לְמַקְוֵה בְּשְׁבוּעוֹת

שְׁאֵמַר לוֹ רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּדֶרֶךְ הַלּוֹכוֹ לְמִקּוּהָ, וְשָׂאל אוֹתוֹ
 בְּכָל פֶּעַם אִם שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹת, וְהַשִּׁיב שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ כָּלֵל. וְנִתְפַּלֵּא
 מְאֹד עַל שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְאָמַר אֵיךְ אֶפְשָׁר לְבָלִי לְשִׁמְעַ קוֹלוֹת כְּעֵת.
 אַחֲר־כֵּן אָמַר אֶפְשָׁר הוּא קוֹל הַקְּאֶפְלִיעַ [מְקַהֵּלָה] שְׂאֵנִי שׁוֹמֵעַ.
 וְהַשִּׁיב לוֹ הָאִישׁ הַנִּי"ל שֶׁהוּא אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ שׁוֹם קוֹל קְאֶפְעֵלִיעַ וְלֹא
 שׁוֹם קוֹל כָּלֵל, וְתַמָּה מְאֹד. וְהַבִּין הָאִישׁ הַנִּי"ל שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹת
 וּבְרָקִים שֶׁל קְבֵלַת הַתּוֹרָה.

אַחֲר כֵּן כְּשִׁיצָא מִהַמִּקּוּהָ אָמַר שְׁנוּדַע לִי עַכְשָׁו בְּעֵת קְבֵלַת
 הַתּוֹרָה בְּעֵנִין הַנֶּאֱמָר בַּזֵּהר הַקְּדוֹשׁ אֵית יִרְאָה וְאֵית יִרְאָה וְכוּ',
 וְעַכְשָׁו נוֹדַע לִי שִׁישׁ עוֹד יִרְאָה שֶׁהִיא גַם־כֵּן עוֹד יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶפְלוֹ
 מִיִּרְאָה עֲלָאָה הַנִּזְכָּר שָׁם. כִּי נוֹדַע לִי עַכְשָׁו יִרְאֵת אֱלֹהוֹת שֶׁהִיא
 יִרְאָה וּפְחַד גְּבוּהָ וְעֶצוֹם וּמְרוֹמָם וּמְנַשָּׂא מְאֹד מְאֹד:

קִלְג (ה) וְנִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ קִדְּם נְסִיעָתוֹ מִמְּעַדְיוֹ וְעַד יוֹקַע לְאֶרֶץ־
 יִשְׂרָאֵל בִּימֵי חַג הַפֶּסַח שְׁאֵמַר שֶׁהוּא רוֹצֵה לְפַעַע לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כְּדִי
 לְקַיֵּם שָׁם כָּל הַתְּרִי"ג מִצְוֹת לְכָלֵל יַחַד כָּל הַמִּצְוֹת הַתְּלוּיֹת
 בְּאֶרֶץ, עִם כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁל חוּץ־לְאֶרֶץ וּלְכָלֵל יַחַד וּלְקַיֵּם
 בְּרוּחָנִיּוֹת. וְאַחֲר־כֵּן יוּכַל לְקַיֵּם כָּרְאוּי בְּגִשְׁמִיּוֹת. וּבְכָל אֱלוֹ
 הַדְּבָרִים יֵשׁ שִׁיחוֹת וְסִפּוּרִים הַרְבֵּה כַּמּוּבָן מִהַאֲנָשִׁים שֶׁסִּפְּרוּ זֹאת
 לְפָנָי. אֵךְ אֲנֹכִי לֹא הָיִיתִי בְּכָל זֶה, עַל־כֵּן נֶחְסַר רַבּוֹ כְּכֹל וְלֹא
 יִכְלָתִי לְלַקֵּט בְּאֵמָרִים כִּי אִם מְעַט דְּמְעַט.

וְאָמַר שְׁגַם מִטַּעַם זֶה הוּא נוֹסֵעַ לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי מִקִּדְּם כְּשֶׁהָיָה
 צָרִיךְ דְּבַר מְזִקְנוֹ רַבִּי נַחֲמָן זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַשּׁוֹכֵב בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
 הָיָה שׁוֹלַח אֶת הַצַּדִּיק רַבִּי יִשְׁעִיָה זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה הַשּׁוֹכֵב בְּסִמְלָעַ
 וְעַכְשָׁיו וְכוּ' וְאֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁלְּחוֹ. עַל־כֵּן הוּא נוֹסֵעַ לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כְּדִי
 לְדַבֵּר עִם זְקֵנוֹ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה וּלְהַעֲמִיד עִמּוֹ אֶפְן אֵיךְ יוּכַל לִידַע

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'קפח - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מִמֶּנּוּ תָּמִיד מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לַיָּדַע עַל יָדוֹ.

וְכִפִּי הַנְּשָׁמַע שֶׁהָיוּ לוֹ כַּמָּה וְכַמָּה טַעָמִים בְּעֵינָיו נִסְיַעְתּוֹ לְאַרְצֵי־
יִשְׂרָאֵל מִלְּבַד הַנְּסֻתוֹת שֶׁלֹּא גָּלָה כָּלָל. כִּי כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁעָשָׂה,
לְעוֹלָם לֹא עָשָׂה דָּבָר בְּשִׁבִיל טַעַם אֶחָד לְבַדּוֹ, רַק בְּכָל דָּבָר
שֶׁעָשָׂה הָיָה בּוֹ כַּמָּה וְכַמָּה אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת טַעָמִים עֲלִיוֹנִים
עֲמֻקִּים וּגְבוּהִים מְאֹד מְאֹד, וּבְפָרֵט הַנְּסִיעָה לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל שֶׁמָּסַר
נַפְשׁוֹ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרֶךְ כַּמְבָּאָר כָּבֵר.

קלד (ו) שָׁמַעְתִּי בְּשִׁמּוֹ שֶׁאָמַר קָדֵם שֶׁנָּסַע לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל שְׂרוּצָה
לְנַסֵּעַ בְּיַד לְהַשְׁיֵג חֲכָמָה עֲלֵאָה, כִּי יֵשׁ חֲכָמָה עֲלֵאָה וְתַתָּאָה
וְחֲכָמָה תַתָּאָה כָּבֵר יֵשׁ לוֹ, וְעַדִּין הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁיֵג חֲכָמָה עֲלֵאָה,
וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא נוֹסֵעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל. וְנִשְׁמַע מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָמַר
שֶׁתִּכַּף בְּשֶׁהֲלַךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל תִּכָּף זָכָה לְהַשְׁיֵג כָּל
מְבֻקָּשׁוֹ וְחֻפְצוֹ שֶׁנָּסַע בְּשִׁבִילוֹ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל, וְגַם שָׁמַעְתִּי מִפִּי
הַקָּדוֹשׁ מֵעִין זֶה מִגִּדֹל הַשְּׂמֻחָה וְהַנְּחִת שֶׁהָיָה לוֹ תִּכָּף כְּשֶׁבָא
לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנַתְּמֵלֵא רְצוֹנוֹ וְתִשׁוּקָתוֹ וְכוּ':

סֵדֶר הָאֲלָף-בֵּית הַיּוֹמִי:

עֲנֹוה א. מִי שֶׁמְּשַׁתֵּף אֶת עַצְמוֹ בְּצָרוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם,
עַל־יָדָי זֶה בָּא לְעֲנֹוה. ב. עַל־יָדָי אֶמֶת יִזְכֶּה לְעֲנֹוה. ג. עַל־יָדָי
אֶמוּנָה בָּא הַכְּנָעָה. ד. עַל־יָדָי קְבִיעוֹת מְקוּם לְתַפְלָה בָּא לְיָדָי
עֲנֹוה וְחֲסִידוּת. ה. עַל־יָדָי עֲנֹוה תַפְלָתוֹ נִשְׁמַעַת, וּכְאֵלוֹ הַקָּרִיב כָּל
הַקָּרְבָּנוֹת. ו. עַל־יָדָי עֲנֹוה מוֹסִיפִין לוֹ גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ. ז. עַל־יָדָי
עֲנֹוה מְאָרִיךְ יָמִים. ח. עַל־יָדָי עֲנֹוה אֵין מְדַקְדָּקִין אַחַר מַעֲשָׂיו. ט.
יוֹם שֶׁאֵתָּה מִקְטִינִן אֶת עַצְמֹךְ, יוֹם הַזֶּה מוֹסִיף כֹּחַ וּגְבוּרָה
וְהַתְרוּמָמוֹת בְּקִדְשָׁה שֶׁל מַעְלָה. י. כְּשֶׁאֵתָּה רוּאָה שֶׁעֲנֹוה נִתְרַבֶּה

בְּעוֹלָם, תִּצְפֶּה לְרַגְלֵי דְמְשִׁיחָא. יא. עַל־יְדֵי עֲנָוָה נִתְבַּטַּל פְּחַד
 הָאוֹיְבִים. יב. עַל־יְדֵי עֲנָוָה נִתְבַּטַּל הַמַּחְלָקֶת וְהַיְסוּרִין. יג. עַל־יְדֵי
 עֲנָוָה הַכֹּל עֵמוּ בְּשָׁלוֹם. יד. עַל־יְדֵי עֲנָוָה בָּא חֵן. טו. מִי שֵׁישׁ לוֹ
 הַכְּנָעָה, אֵין לוֹ מוֹרָא, כְּאֵלוֹ יוֹשֵׁב בְּמִצּוֹר. טז. מִי שֵׁאֵין בוֹ הַכְּנָעָה,
 אֵין בוֹ יְרָאָה. יז. עַל־יְדֵי עֲנָוָה נִתְגַּדֵּל, גַּם אֵינוֹ נוֹפֵל מִמְדִּירָגָתוֹ. יח.
 מִי שֵׁהוּא לֵב רַךְ, הוּא יְכוּל לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר יֵט. עַל־יְדֵי
 עֲנָוָה הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זוֹכֵר אוֹתוֹ. כ. עַל־יְדֵי עֲנָוָה הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא עוֹשֶׂה לוֹ תַאֲוָתוֹ. כא. אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא עַל מִי שֵׁמְשִׁים
 עֲצָמוֹ כְּאֵין.

חֵלֶק שְׁנֵי א. סְגָלָה לְבָנִים – לְהַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ. ב. עַל־יְדֵי גִּאֲוָה
 רָבָה נִבְעַל כְּאִשָּׁה. ג. הָאָדָם נִכָּר בְּקוֹלוֹ, אִם הוּא עָנוּ אוֹ
 בַעַל־גִּאֲוָה. ד. לְפַעֲמִים עַל־יְדֵי שְׁפָלוּת שְׂאָדָם מִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ,
 אוֹ אַחֲרַיִם מִשְׁפִּילִין אוֹתוֹ, עַל־יְדֵי זֶה מְבַטְּלִין מֵעַלְיוֹ גְּזֵרַת מִיתָה.
 ה. כְּשֵׂאָדָם מִרְגִּישׁ בְּעֲצָמוֹ שְׁפָלוּת, יֵדַע שֶׁמִּיתָה נִגְזְרָה עָלָיו.

עֲצָבוֹת א. מִי שֶׁלֹּא תִקַּן חַטָּאת נְעוּרָיו, עַל־יְדֵי זֶה בָּאִים לוֹ
 דְּאָגוֹת. ב. לָרֹב בָּא הַצַּעַר לְאָדָם עַל־יְדֵי דְבוּרוֹ. ג. כְּשֵׁישׁ לֶךְ צַעַר,
 תִּדְבֹר מִזֶּה הַצַּעַר. ד. עַל־יְדֵי דְאָגָה בְּלֵב נוֹפֵל עַל הָאָדָם אֵימַת
 מָוֶת. ה. עַל־יְדֵי הַכְּנָעָה נִתְבַּטַּל רָעָה וַיְגוֹן. ו. מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת,
 יִסְתַּכֵּל עַל הַצְּדִיקִים, וַיָּבֵא לוֹ שְׂמֵחָה בְּלִבּוֹ. ז. כְּשֵׂאֲתָה נִכְנָם בְּבֵית
 נְכָרִי, עַל־יְדֵי זֶה בָּא עֲצָבוֹת.

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

נח כְּשֶׁחֹשְׁבִין תּוֹרָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חוֹשֵׁב הַדְּבַר תּוֹרָה שְׂרוּצָה
 לְחִדּוּשׁ בָּהּ לְחַשֵּׁב וְלַחְזֹר בְּמַחְשְׁבָתוֹ אוֹתוֹ הַפְּסוּק אוֹתוֹ הָעֲנִין
 בְּמָה וּכְמָה פְּעָמִים הִרְבֵּה מְאֹד, וְלְהִיּוֹת נוֹקֵשׁ וְדוֹפֵק עַל הַפֶּתַח עַד

חוק נתן ולא יעבור

חוק נתן ולא יעבור – צא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שִׁיפְתָחוּ לוֹ: יֵשׁ דְּבַר שְׁפוּרָה בַּמַּחְשָׁבָה כְּמוֹ זְרִיקָה וְאַחֲר־כֵּן פּוֹרַח
מִהַמַּחְשָׁבָה וְצָרִיף שִׁיחִיָּה לָזֶה בְּרִיָּה וְאִישׁ חֵיל כַּנְזוֹכָר לְעִיל, לְרִדְף
וְלְרוֹץ אַחֲרֶיהָ לְהַשִּׁיגָה:

נט מסגל יותר לבנים, להיות רחוק מהם לבלי להיות דבוק בהם
לשעשע בהם בכל פעם רק לבלי להסתכל עליהם כלל:

ם שיחתו הקדוש של רבנו, זכרוננו לברכה בעת שארע מעשה
בקהלת קדש ברסלב שנזוקה ילדה אחת בבית שחפרו בו ועשו
בו בנינים חדשים גם כמה נפשות היו בסכנה גדולה אז שמעתי
מפיו הקדוש ענין זה:

בענין בנינים עינתי והסתכלתי בענין זה וראיתי שכל העוסקים
בבנינים ובחומות אין אחד מהם יוצא נקי, ואפלו עכו"ם ואף על-
פי כן העולם עוסקים בזה, כי הוא קיום העולם כי אי אפשר
להיות בלא זה ועל כן בהכרח שיהיו בני אדם שיהיה להם
חשקות לזה:

ויש בענין זה כמה ענינים וחלוקים, אך סוף כל סוף אינו יוצא נקי
ונראה שזהו פרוש (במזות ס"ג סוטה יא): 'כל העוסק בבנין מתמסכן'
'מתמסכן' הוא לשון עניות וגם הוא לשון סכנה ובמדרש מבאר
(שמות רבה א"ד) בפרוש על פסוק: "ויבן ערי מסכנות לפרעה"
(שמות א"א), 'חד אמר שממסכנות את בעליהן, וחד אמר
שמסכנות את בעליהן' והעקר הוא הנחת היסוד (שקורין
זאקלא שטיינא) וצריף לידע באיזה זמן להניח היסוד, וימאיזה עין
להניח כי יש עצים שאינם ראויים להיות יסוד, אך אי אפשר
לידע כל זאת וגם מה שאין גדלים פרות במדינות אלו הוא גם
מחמת זה הינו שיש כמה שאין יכולים להיות גדלים כאן
והוא גם כן מחמת זה שאין יודעים ענינים הנ"ל כי אבן שתיה

שְׂמִמְנָה הַשִּׁתַּת הָעוֹלָם, מִשָּׁם יוֹצְאִין גִּידִין לְכָל הָאָרְצוֹת וְשִׁלְמָה
הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שֶׁהָיָה חָכֵם גָּדוֹל וַיֵּדַע כָּל הַגִּידִין בְּפִרְטוּיֹת,
הָיָה נוֹטֵעַ עֵץ כָּל פְּרֵי כֶמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (קִהְלַת
רָבָה ב"ז) וְגַם בַּמְדִינוֹת הִלְלוּ אִם הָיוּ יוֹדְעִין הַלּוֹךְ הַגִּידִים בְּפִרְטוּיֹת
הַיֵּטֵב הָיוּ יְכוּלִים לִטַּע גַּם כָּאֵן אֶת הַפְּרוֹת שְׂאִינָם גְּדֻלִים פֹּה כִּי
גַם כָּאֵן אֶרְפֵּעַל־פִּי שֶׁהַגִּיד הַהוֹלֵךְ לְמְדִינָה זֶה הוּא מְסַגֵּל לְפָרִי
מִיַּחַדָּת עִם כָּל זֶה כָּל הַגִּידִין מִתְעַרְבִין וּמִתְחַבְּרִין יַחַד וְעַל־כֵּן גַּם
כָּאֵן בַּמְדִינוֹת אֵלּוּ יְכוּלִים לְהֵיוֹת כְּשִׁמְתַרְחָקִים מְעַט יְכוּלִין לִטַּע גַּם
שְׂאֵר הַפְּרוֹת שְׂאִין גְּדֻלִין פֹּה גַם יֵשׁ מְצִיאוֹת שְׂאֵם הָיוּ פּוֹתְחִים
בְּאֵר בְּאִיזָה צֶד הָיוּ יְכוּלִין לִטַּע בְּרַחוּק מְקוֹם מִשָּׁם אוֹתָן הַפְּרוֹת
הַנִּ"ל גַּם צָרִיכִין לֵידַע הָעֲלִיּוֹת וְהַיְרִידוֹת שֶׁל הָאֵבֶן שְׁתִּיָּה וְלֵידַע
לְפִי הַזְּמַן אֶת בְּחִינַת הָאֵבֶן שְׁתִּיָּה בְּאִיזָה בְּחִינָה וּמְדִרְגָּה הוּא
הָאֵבֶן שְׁתִּיָּה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וּלְפִי אוֹתָהּ הַבְּחִינָה שֶׁל הָאֵבֶן שְׁתִּיָּה
בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יֵדַע אִיךָ לְהַתְנַהֵג בְּעֲנִינֵים הַנִּ"ל אֵךְ כָּל זֶה נֶעְלָם
וְנִסְתָּר מִן הָעוֹלָם, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שְׂאֵסוּר לְגִלוֹתָן:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמֵי:

- (ו) לא יתן מים לחבירו בחפניו שאין נוטלים אלא מן הכלי והוא הדין אם נטל ידו אחת מהכלי ושפך ממנה לידו אחרת דאינו כלום ור"ת מתיר בזו כיון שתחלת נטילה לידו אחת היה מן הכלי והוא שהיתה ידו הראשונה טהורה כגון ששפך עליה רביעית בבת אחת: הגה ונהגו להקל כדברי ר"ת אבל הסברא הראשונה היא עיקר ולכן יש להחמיר לכתחלה: (ז) צריך שיבואו המים מכח נותן לפיכך צנור שדולה מים מן היאור ושופך בו ונמשכים ממנו המים להשקות השדה אינו יכול ליתן ידיו לתוכו כדי שיקלחו המים עליהן מפני שאינם באים מכח אדם שכבר פסק כח השופך ואם משים ידיו

חֲקֹנֵי יְעֻבֹרֹת יֵצְאוּ לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאֵנְחָה שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

חֲקֹנֵי יְעֻבֹרֹת יֵצְאוּ לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאֵנְחָה שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

חֲקֹנֵי יְעֻבֹרֹת יֵצְאוּ לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת נִצְחָתִי וְאֵנְחָה שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

קרוב ואם משים ידיו קרוב למקום השפיכה אע"פ שאינו משים אותה תחת השפיכה ממש עלתה לו נטילה דכל זמן שהם קרובים למקום השפיכה עדיין מכחו הם באים. ואם הטביל ידיו לתוך הצנור הזה אינם טהורות מכה טבילה מפני שהם שאובים וה"מ בדולה ששופך ונותן לתוך הצנור עצמו אבל אם נותן אותם חוץ לצנור וממשיך אותם לצנור והטביל בו ידיו טהורות דשאובים שהמשיכוה כשרה. ואפילו דולה ונותן לתוך החרוץ עצמו אם הדלי נקוב מאחוריו בכונם משקה ובעוד ששופך דרך פיו לצנור מקלח מאחוריו ליאור מטביל בו את הידים וטהורות דחשיבי כאילו הטביל ביאור דנצוק זה מחבר הכלי ליאור וחשיבי מים שבצנור מחוברים למימי היאור אע"ג דנצוק כזה לא חשיב חבור לענין טבילה ויש חולקין בזה ואומרים דגם לנט"י לא חשיב חיבור: הגה אין ליטול ידיו מאותן אבנים הקבועים לכותל ועשה להם בית קבול וברזא אבל אם היו כלי תחלה וחברם לכותל נוטלין ממנו (אגודה פ' המוכר בית): (ח) אם הכנים ידיו לתוך כלי של מים ושכשך ידיו בהם אם הכלי מחובר לקרקע לא עלתה לו נטילה ואם אינו מחובר לקרקע י"א שעלתה לו נטילה ויש אומרים שלא עלתה לו ובשעת הדחק יכול לסמוך על דברי המתירים ואם אח"כ נודמן לו ליטול בדרך נטילה נוטל בלא ברכה: (ט) חבית שיש בה מים מניחה על ברכיו ונוטל ממנה לידיים ואם היתה מוטה בארץ והמים מקלחים ממנה או שעומדת והמים יוצאים דרך הנקב שבה ונתן ידיו שם לא עלתה לו נטילה ואם היתה ברזא (פי' דבר סותם הנקב ספינ"ה בלע"ז) בנקב והסירה וקבל המים על ידיו חשיב שפיר כח גברא וצריך להחזירה ולהסירה בכל שפיכה ושפיכה: (י) אם הטה חבית מלאה מים והלך וישב לו והחבית שופכת מים כל היום מחמת הטייתו

ונטל ידיו ממנו עלתה לו נטילה: (יא) הכל כשרים ליתן מים לידיים
 אפילו חרש שוטה וקטן עובד גילולים ונדה (ואיכא מ"ד דקטן פחות מכן
 ששה דינו כקוף) (הגהות אשירי פ"ב דברכות): (יב) אם הקוף (פי' מין חיה סימיא"ה
 בלע"ז) נותן מים לידיים יש פוסלים ויש מכשירים ונראים דבריהם.
 (ומכל מקום יש להחמיר): (יג) ולכתחלה יכוין הנוטל לנטילה המכשרת
 לאכילה. (וכוונת נותן נמי מועיל אפילו לכתחלה אפילו שלא כוון הנוטל כלל) (תה"ד
 סימן תק"י): (יד) הטביל ידיו במי מעין אפילו אין בו מ' סאה עלתה
 לו טבילה כל שמתכסין ידיו בהם בבת אחת ואם הטבילם במי
 מקוה י"א שדינו כמעין ויש אומרים שצריך מ' סאה ונקטינן
 כדברי המיקל. (ויש להחמיר לכתחלה): (טו) מי גשמים שהם זוחלים (פי'
 נמשכים והולכים שאינם מכונסים) ויש בהם מ' סאה יש להסתפק אם טובל
 בהם ידיו:

סֵדֶר לְקִוּוֹת הַתְּפִלָּה הַיּוֹמִי:

תמב: ועזרנו ברחמיך הרבים שנזכה לעשות משא ומתן באמונה
 ותצילנו תמיד מכל מיני גזלות, ולא נגזל ולא נעשוק את חברנו
 לעולם אפלו שוה פרוטה ולא נגע במקומו וחסדו חברנו כלל ולא
 נחמוד שום דבר אשר לרענו ותעזרנו ותושיענו שפכל עת
 שנעסוק במשא ומתן, יהיה כל פונתנו בעסק המשא ומתן רק
 לשמך ולעבודתך באמת ונזכה לכון בכל דבור ודבור ובכל הלואה
 והלוואה, שנדבר ונלך בשעת המשא ומתן, בכלם נכון תמיד בכל
 עת, שפכל פונתנו בעשית המשא ומתן כדי שנזכה לתן צדקה
 על ידי הרוח שברויה בזה המשא ומתן וכל עסקנו וחסדנו במשא
 ומתן, יהיה רק בשביל זה לבד באמת, בשביל שנזכה לתן צדקה
 מהרוח של המשא ומתן הזה ותעזרני ותושיעני שנזכה לזכר זאת
 תמיד ולכון זאת בכל עת, בכל הלואה והלוואה ובכל דבור ודבור ובכל

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבוֹר

חֶקֶל אֶל עַמִּית מִחוּדַי וְיָצִיט לְ"צִדִּיק לְצַדִּיק מִקִּוְיָה שֶׁדָּוִד מְסַפֵּר רַבִּינוּ יְהִיחָה תְּיֻקֶּן לְכָל"»

חֶקֶל נֵתָן וְלֹא יַעֲבוֹר יֵצֵא לְאוּר עִי הוֹצֵאת "נַצַּחְתִּי וְאִנְחַח" שֶׁעִי יֹשִׁיבַת תְּיֻקֶּן הַמִּיּוּדוּת

תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁל הַמָּשָׂא וּמַתָּן וְתַפְתֵּחַ אֶת לְבָבֵנוּ, וְתַזְכֵּנוּ לְקַיִם
זֹאת בְּאַמְת, שְׁנֵזֶכָה לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּכָל עֵת לְעַנְיִים הַגּוֹנִים
וּכְשִׂרִים בְּאַמְת וְתַשְׁפִּיעַ לָנוּ שֹׁפֵעַ טוֹבָה וּבְרָכָה וְנִזְכָּה לְהַחֲזִיק יְדֵי
לְזִמְדֵי תוֹרָה וְעוֹבְדֵי ה' בְּאַמְת וְנִזְכָּה לְקַיִם מַצּוֹת צְדָקָה בַשְּׁלֵמוֹת
בְּרֵצוּנָה הַטּוֹב, וּבְלֵב טוֹב וּבְסִכּוּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְשִׁמְחָה גְדוֹלָה
וּחֵדוּה רַבָּה וְעַצוּמָה עַד שְׁנֵזֶכָה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לְרוֹמֵם אֶת הַמַּחֲזִין
וְהַדַּעַת דְּקַדְשָׁה, וְלְתַקֵּן תְּקוּן הַכָּלְלִי שֶׁל הַמָּשָׂא וּמַתָּן וְנִזְכָּה לְתַקֵּן
עַל־יְדֵי־זֶה כָּל הַחֲטָאִים וְהַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ בְּמָשָׂא וּמַתָּן, וּבַתְּאֵוֹת
וּחֲמֵדַת הַמְּמוֹן מְנַעֲוִירֵינוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְזִכּוֹת הַצְּדָקָה יַגִּן עָלֵינוּ
"כַּנְּשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחַף" וְתַכְפֹּר בַּעֲדָנוּ וּחֲטָאֵנוּ בְּצְדָקָה
נִפְרָק וְנִזְכָּה עַל־יְדֵי הַצְּדָקָה לְתַקֵּן הַכָּלְלִי:

תִּמְג: וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִטָתֵנוּ וְעַל פְּלִיטַת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְעֲזָרֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְהַקִּימְנוּ מְהֵרָה מִנַּפְיֵלְתֵינוּ הַגְּדוֹלָה וְהַעֲמְקָה
מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר יָרַדְנוּ מִטָּה מִטָּה, וְנַפְלֵנוּ בְּגָלוֹת גְּדוֹל מְאֹד זֶה
כַּמָּה שָׁנִים בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, בְּכֻלָּל וּבַפְּרָט מָרָא
דְּעֻלְמָא כֹּלָא סוּמָךְ נוֹפְלִים, חוּם וּחֲמַל עָלֵינוּ, וְסוּמָךְ אוֹתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, וְיִקֵּים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אֵל תִּשְׁמָחִי אוֹיְבָתִי לִי כִי
נִפְלַתִי קָמַתִי, כִּי אֲשִׁב בַּחֲשָׁךְ ה' אוֹר לִי שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים, מִיַּד בְּנֵי נֹכַר חָנִּנִי וְהַקִּימְנִי דָלוּ עֵינֵי לִמְרוֹם
יְדֶךָ תִּכְוֵן עַמִּי אֶף זְרוּעַךָ תִּאֲמַצְנִי" וְהוֹצִיאָנִי וְהַעֲלֵנִי מִהַרְרָה מִכָּל
הַנִּפְלֹת וְהִירִידוֹת שִׁירְדֹתִי וְנִפְלַתִי עַד הַנְּהָ וְנִתְרַחֲקַתִי מִמֶּךָ
וּמִעַבֻּדְתְּךָ מְאֹד חוּסָה עָלַי כָּרַב רַחֲמֶיךָ, כִּי אֲתָה יָדַעְתָּ כִּי אֵין מִי
שֵׁיְעַמַּד בַּעֲדָנוּ בְּנַפְיֵלְתֵנוּ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר יָרַדְנוּ פְּלָאִים כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב: "וְתִרְדַּ פְּלָאִים אֵין עוֹזֵר לָהּ" וְכְמוֹ שְׁכָתוֹב: "הַשְּׁלִיךְ
מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ תְּפֹאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, " מַאֲגֶרָא רָמָא לְבִירָא עַמִּיקָתָא

וְאִין מִי שִׁיעָמַד בְּעֵדְנֵנוּ וְאִין מִי שִׁיּוּכַל לְהַקִּים אֹתָנוּ מִנְּפִילוֹתֵינוּ כִּי
 אִם אַתָּה לְבַד וּתְקִים מְקָרָא שְׁכָתוֹב כְּמוֹ שְׁדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם
 לְבָרְכָה: "נִפְלָה וְלֹא תוֹסִיף לְפֹל עוֹד וְתֹאמַר אַתָּה לְיִשְׂרָאֵל קוּם
 בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל" חוּם וְחַמַּל עָלֵינוּ, וְעֶזֶר לָנוּ לְתַקֵּן אֶת מַחֲנוֹ וְדַעֲתָנוּ
 עַל־יְדֵי תַקּוּן הַבְּרִית בְּאַמַּת בְּשָׁלְמוֹת וְתַצִּילֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל מִינֵי
 נְפִילוֹת מֵעַבֻדְתְּךָ חֵם וְשָׁלוֹם וְתַעֲזֹר לָנוּ מֵעַתָּה לְעֵלוֹת וּלְקוּם
 מִהָרָה מִכָּל הַנְּפִילוֹת שֶׁנִּפְלָנוּ עַד הַנְּהָ וְתַקִּים אֶת "סֶכֶת דָּוִד
 הַנוֹפֶלֶת" רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֱלֹהֶיךָ שִׁטְחֹתִי אֶת כַּפֵּי הַקִּיּוּמֵי וְאַחִיָּה
 "לֹא תוּכַל לְהַתְעַלֵּם מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן עֶזֶב תַּעֲזֹב וְהַקָּם תַּקִּים":

תַּמַּד: וְתַצִּילֵנִי אֹתִי וְאֶת זֵרְעִי וְאֶת זֵרַע זֵרְעֵי וְאֶת כָּל עַמֶּךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִמְלִטֵנוּ שְׁלֹא יָבֹא שׁוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְחַלֵּי
 נוֹפֵל חֵם וְשָׁלוֹם וְתִרְחֵם עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל אֹתָן שֶׁכָּבַר בָּאוּ
 לְחוֹלָאֵת הַמָּרָה הַזֹּאת וְתִרְפְּאֵם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רְפוּאָה שְׁלֵמָה,
 וְתַקִּים אֹתָם מִנְּפִילָתָם וְתִשְׁיִבֵם לְאִיתָנָם, וְתִשְׁלַח לָהֶם מִהָרָה
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף, כִּי אֵל מֶלֶךְ
 רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה:

תַּמָּה: וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַצֵּל אֹתִי וְאֶת זֵרְעֵי וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 מִינֵי שְׁכָרוֹת שֶׁל יַיִן וְשִׂאָר מִשְׁקִים הַמְּשַׁכְּרִין וְלֹא אָבוּא לְיְדֵי
 שְׁכָרוֹת לְעוֹלָם כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל־יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים גְּדֹל הַפָּנִים
 הַנּוֹרָא שֶׁל הַשְּׁכָרוֹת חֵם וְשָׁלוֹם חוּם וְחֲנִנּוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ, וְהַצִּילֵנוּ
 מִשְׁתֵּיָה מְרַבָּה הַמְּבִיאָה לְיְדֵי שְׁכָרוֹת וְאַפְלוּ מְעַט הַשְּׁתֵיָה
 הַמְּכַרְחַת בְּשִׁבְתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, תִּזְכְּנֵי שְׁתֵּיָה הַשְּׁתֵיָה בְּקִדְשָׁה
 וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה וְנִזְכָּה לְהָרִים אֶת מַחֲנוֹ וְדַעֲתָנוּ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבֻדְתְּךָ
 עַל־יְדֵי מְעַט הַשְּׁתֵיָה בַיָּמִים הַקְּדוֹשִׁים וְנִזְכָּה שְׁלֹא יֵצֵא מִפִּינוּ שׁוּם
 דְּבוּר שְׁלֹא כְּרַצוֹנְךָ, עַל־יְדֵי שְׁתֵּיָה הַיַּיִן אִם מִשְׁקָה הַמְּשַׁכְּר וְלֹא

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

חִיקוֹנוֹ
זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יְצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שֶׁ"י יֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

נִדְבַר אֶז שׁוֹם דְּבוֹר שְׂאִין צְרִיכִין לְגִלוֹת, רַק נִזְכָּה לְדַבֵּר בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה דְבוֹרִים שְׂהֵם רְצוֹנָה הַטּוֹב בְּאַמֶּת, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב
וְלֹא נְבֵא לְיַדֵי שְׂכָרוֹת לְעוֹלָם, וְתִצְיֵלְנִי בְּרַחֲמֶיךָ מִיַּיִן הַמְשִׁכָר
וְתִזְכְּנִי לְיַיִן "הַמְשִׁיחַ אֱלֹקִים וְאַנְשִׁים":